

HANSI MÜƏLLİM UNUDULMUR?

MÜƏLLİMLƏR GÜNÜNÜZ
MÜBARƏK!

Məktəb illərim yadıma düşür. 82 sayılı orta məktəb. 7-ci sinifdə oxuyanda bir gün yuxarı siniflərdə oxuyan qardaşlarıma dərs deyən müəllimə Nərgiz Quliyeva tarix dərslərində bizim öz müəlliməmizi əvəzlədi. Azərbaycan tarixinin şanlı səhifələrindən olan İkinci Dünya müharibəsi, bu müharibədə Azərbaycanın rolu, partizan hərəkatı, Əhmədiyyə Cəbrayilov və digər bilməli olduğumuz əhəmiyyətli hadisələrdən danışdı. O qədər savadlı, intellektual, erudisiyalı insan idi ki, dərslər bitməsinə heç istəmədim. Beləliklə, ilk tanışlıq gözəl nəticələndi. Abituriyent dövründə də o gündən gələnlər bütün köməyi məndən əsirgəmədi. Dərslərlə yanaşı, hər gün dünya görüşünü artıran, maraqlı məlumatlar deyər və mən də yazardım. Bugünkü Eldar Cəfərov olmağında ən böyük rolu olan insanlardandır. İxtisas seçimində də yaxşı təhsil almaq, mütəxəssis olmaq üçün Bakı Dövlət Universitetini seçməyimi məsləhət bildi. Axı özü də 1982-ci ildə doğma universitetin məzunu olmuşdu.

Arzuladığım Beynəlxalq münasibətlər ixtisasına daxil oldum. Çox zaman tələbələr məktəb müəllimələrini unudurlar. Ancaq mən bilgimin çoxunu borclu olduğum insanı necə unuda bilərəm? Uzun illər keçib. Hələ də zəngləşirəm, görüşürəm.

Məktəb illərində televiziya tez-tez rejissor Rocer Mişelin çəkdiyi "Notting Hill" filmi göstərilirdi. Filmdə amerikalı aktrisa Anna Skotun (Culia Roberts) Londona gəlməsi və kitab dükanında çalışan Vilyam Takerlə (Hyu Qrant) tanışlığı əks olunur. Filmin bütün ssenarisini yazmaq fikrində deyiləm. Maraqlananlar yenidən baxa bilər. Amma mənim üçün filmdəki bir səhnə həyatım boyu unudulmaz qaldı. Anna Vilyama dünyaca məşhur rəssam olan Mark Şaqalın "Gəlinlər" silsilə əsərlərindən biri olan "Kənd Madonnası" əsərini hədiyyə edir.

Filmdən təsirlənən mən, Nərgiz xanımın ilk görüşməyə gələn Şaqal haqqında soruşdum. Yəhudi əsilli, rus-belorus-fransız rəssamı olduğunu, ekspressionizm və kubizm janrlarında çəkdiyini, tablolarında insanları qanadsız uçura bilən biri kimi mənə danışdı. Həmin an o tablonu görməyi çox arzuladım.

Və bu hadisədən 20 il keçdi. Mark Şaqalın məhz həmin "Kənd Madonnası" əsərini görmək üçün krallar şəhəri Madridə yollanıram. Yol boyu daxilimdəki hisslər mənə aman vermir. Uşaqlığım, məktəb illərim, qayğısız günlərim, o illərin həsrəti. Hər şey yadıma düşür.

Madrid futbolu ilə yanaşı, öz 3 muzeyi ilə də məşhurdur: Kraliça Sofiya muzeyi, Prado muzeyi, Tissen Bornemis muzeyi. Onlara "incəsənətin qızıl üçbucağı" da deyirlər. Hər üç muzeyi gəzirəm. Şaqalın həmin tablosu üçünsə Tissen Bornemisi ən son saxlamışam. Və budur. Zaman gəlir yetişir. Muzeyə daxil olan kimi həmin tabloun yerin soruşuram. Dünyaca məşhur rəssamlar olan Salvador Dali, Rene Maqrit, Pablo Pikassonun da əsərləri həmin muzeydə olsa da, mənə arzularım üçün ilk olaraq həmin tablo lazım idi. Salonda asılmış bir tablonu görmək insanı bu qədər xoşbəxt edə bilərmə? Aman Tanrım. Mən bunu bacardım. Arzum həyata keçdi. Qarşımdadır. Odur. Şaqal və onun madonnası. Gözlərimi ayıra bilmirəm. Neçə dəqiqə, neçə saat keçdiyini də bilmirəm. Zaman o an mənim üçün artıq nisbi anlayış idi.

O qədər təəssüratla doluyam ki, bəlkə də bir ömür xoşbəxtliyə belə deyər. Muzey işçisinə yaxınlaşıb telefonla danışmalı olduğumu dedim. Dəhlizin sonunda bunu edə biləcəyimi söylədi. Bakıya, müəlliməmə, Nərgiz müəlliməyə zəng edirəm. Dali, Pikasso, Maqrit kimi XX əsrin dahilərinin əsərlərini, ən əsas da Şaqalın madonnasını gördüyümü, yanımda heç kimin olmadığını, məhz bu an bu təəssüratlarımla bölüşməyə kimsəm olmadığını, dərslər tələtdə olduğumu, sevinc və kədərin eyni anda gəldiyini ona söylədim. Hisslərimi ilk sözlərimdən anlamışdı artıq. Dindirdi. Məni təbrik etdi. Hər zaman arzularımın arxasınca getməyimi istədi. Sonda isə bütün dialoqlarımızın sonunda olduğu kimi, yenə də mənə sual verdi:

- Bəs de görüm Şaqal nə zaman çökməyi bitirdi?

- Hmmm. Bilmirəm. Lütfən deyün. Lütfən

- Həyat yoldaşı Bella dünyasını dəyişəndə, qızını çağırır deyir ki, bütün rəgləri və firçaları atsın

- Sizi çox sevirəm Nərgiz xanım. Yaxşı ki varsınız.

Həyatımda belə müəllimlərdən dərs almışam mən. Heç vaxt haqların ödəyə bilmərəm. Bu gün mən də müəlliməm. Şagirdinin, tələbəsinin yaddaşında iz qoyan, bütün bilgisini paylaşan, vicdan, ədalət prinsiplərini hər şeydən üstün tutan bütün müəllimlər unudulmazdır.

Eldar Cəfərov

BDU-nun Beynəlxalq münasibətlər kafedrasının müəllimi, siyasi elmlər üzrə fəlsəfə doktoru